

Beleidsplan Veiligheidsregio IJsselland

2010-2011

Concept 24 maart 2010

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Inleiding	3
Hoofdstuk 2 Programma Veiligheid.....	6
2.1 Command en Control.....	6
2.2 Informatiemanagement.....	8
2.3 Kwaliteitszorg.....	10
2.4 Opleiden en oefenen.....	12
2.5 Planvorming.....	15
2.6 Risicobeheersing	17
Hoofdstuk 3 GHOR.....	20
Hoofdstuk 4 Brandweer	22
Hoofdstuk 5 Meldkamer.....	25
Hoofdstuk 6 Samenwerking gemeenten in de hoofdstructuur	27
Hoofdstuk 7 Samenwerking met de politie, externe partners en inwoners	29
7.1 Samenwerking met de politie.....	29
7.2 Samenwerking met externe partners.....	30
7.3 Zelfredzaamheid inwoners.....	31
Hoofdstuk 8 Communicatie	33

Hoofdstuk 1 Inleiding

Het bestrijden van een ramp of crisis is een complexe operatie. Veel organisaties en diensten zijn betrokken en verschillende belangen kunnen op het spel staan. Bovendien gebeurt het niet vaak. Op routine kan niet worden gevaren, terwijl wel snel moet worden gehandeld. De bestrijding is immers in het eerste 'gouden' uur na de ramp, essentieel voor het zoveel mogelijk beperken van de materiële en immateriële schade. Daarom zijn rampenbestrijding en crisisbeheersing gebaat bij een vlotte, adequate en eenduidige aansturing van de hulpverleningsdiensten.

De gemeenten stellen een veiligheidsregio in om burgers en bedrijven in ons land beter te beschermen tegen de risico's van brand, rampen en crises. Bovendien kunnen zij een betere hulpverlening en nazorg krijgen na een brand, ramp of crisis. De Wet veiligheidsregio's beoogt een efficiënte en goede organisatie van de brandweezorg en de geneeskundige hulpverlening in de regio. De rampenbestrijding en crisisbeheersing komt onder regie van de veiligheidsregio. Samenwerking met gemeenten, politie, justitie, defensie en andere organisaties is wezenlijk om de bestuurlijke en operationele slagkracht te vergroten.

We willen dat IJsselland een veilige regio blijft

Dat is de ambitie van de Veiligheidsregio IJsselland. Zij ging officieel van start op 1 januari 2009. De organisatie van de regionale brandweer en het bureau voor de geneeskundige hulpverleningsorganisatie in de regio (GHOR) maken sindsdien deel uit van de veiligheidsregio. Een speerpunt vormen de multidisciplinaire taken voor de aanpak van rampen en crises. Die vereisen stroomlijning en samenwerking van diverse hulpverleningsdiensten en organisaties.

Om de verandering verder te markeren formuleerde de Veiligheidsregio IJsselland als missie/visie:

De missie en visie van de Veiligheidsregio IJsselland

Mission Statement: Veiligheid: voor elkaar

Visie: Voor veiligheid zorgen we samen. Iedereen draagt z'n steentje bij.

Als veiligheidsregio

- kennen we de veiligheidsrisico's
- regelen we de aanpak van risico's, rampen en crises
- organiseren we samenwerking
- zetten we deskundige medewerkers in met hart voor hun werk
- werken we aan informatie
- stimuleren we inwoners om hun steentje bij te dragen.

De ambitie willen we bereiken door het voor-elkaar-niveau 2014: de aanpak van risico's, rampen en crises van de Veiligheidsregio IJsselland voldoet uiterlijk in 2014 aan het wettelijk vastgelegde kwaliteitsniveau. Uitgangspunt bij de uitvoering van taken door de veiligheidsregio is dat de organisatie in de voorbereiding dezelfde is als in de uitvoering (dezelfde hoofdstructuur in de koude als warme situatie).

Beleidsplan

De veiligheidsregio dient het beleid tenminste één keer per 4 jaren vast te leggen in een beleidsplan. Het beleidsplan is de strategische ontwikkelagenda van de veiligheidsregio. Het is een opdracht van het bestuur van de veiligheidsregio aan de veiligheidsdirectie om het bestuurlijk geformuleerde beleid

te realiseren binnen de daarvoor aangegeven kaders. Daarnaast is het richtinggevend voor de partners die niet onder de beheersmatige verantwoordelijkheid van de veiligheidsregio vallen maar wel deel uitmaken van het veiligheidsnetwerk.

Gemeenten zijn verantwoordelijk voor het opstellen van het lokaal integraal veiligheidsbeleid. Verschillende thema's binnen dat beleid gaan ook over de taken van de veiligheidsregio en zijn van belang voor het beleidsplan. De veiligheidsregio is verantwoordelijk voor het beleid en beheer van de regionale brandweer en GHOR, de multidisciplinaire rampen en crisisbeheersing, het beheer van de gemeenschappelijke meldkamer. Het beleidsplan bevat volgens artikel 14 van de Wet veiligheidsregio's het beleid ten aanzien van de taken van de veiligheidsregio en in elk geval:

- een beschrijving van de beoogde operationele prestaties van de diensten en organisaties van de veiligheidsregio, en van de politie, evenals van de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing;
- een uitwerking, met inachtneming van de omstandigheden in de betrokken veiligheidsregio, van de landelijke doelstellingen zoals genoemd in de Wet veiligheidsregio's;
- een informatieparagraaf waarin een beschrijving wordt gegeven van de informatievoorziening binnen en tussen de diensten en organisaties van de veiligheidsregio;
- een oefenbeleidsplan;
- een beschrijving van de niet-wettelijke adviesfunctie zoals genoemd in de Wet veiligheidsregio's;
- de voor de brandweer geldende opkomsttijden en een beschrijving van de voorzieningen en maatregelen, noodzakelijk voor de brandweer om te voldoen aan de vastgestelde opkomsttijden.

De ambities uit het beleidsplan worden uitgewerkt in de voorjaarsnota, de programmabegroting en in deelplannen per resultaatgebied (het regionaal crisisplan, rampenbestrijdingsplannen, meerjaren oefenprogramma, opkomsttijden en operationele vereisten, etc.).

De Wet veiligheidsregio's legt nieuwe taken bij de veiligheidsregio, stelt nieuwe eisen aan bestaande taken en verwacht daarbij samenwerking/betrokkenheid van gemeenten, hulpverleningsdiensten, andere regionale en landelijke partners.

Dit is aanleiding om voor het eerste beleidsplan te werken met een versie met een beperkte tijdhorizon (2010-2011). Deze aanpak maakt het mogelijk om keuzes voor te bereiden op bepaalde complexe onderwerpen, om samenhang aan te brengen tussen beleidsmogelijkheden op verschillende terreinen, om ervaring op te doen met en voldoende recht te doen aan de betrokkenheid van diverse partners. Zo kan ook de relatie met het verplichte risicoprofiel beter worden aangebracht. Het concept-risicoprofiel vormt onderwerp van raadpleging van gemeenten en partners in het voorjaar van 2010.

Belangrijk in deze versie van het beleidsplan is de wijze waarop de multidisciplinaire voorbereiding en uitvoering van de crisisbeheersing en rampenbestrijding wordt vormgegeven, de manier waarop de benodigde kwaliteit zal worden gehaald, alsmede de samenwerking op het gebied van brandweerszorg. Het beleidsplan komt in de plaats van het regionaal beheersplan rampenbestrijding en heeft als doel een verbreding van de voorbereiding van rampenbestrijding met crisisbeheersing binnen de veiligheidsregio. Uitgangspunt van dit beleidsplan is een beheerste groei van de organisatie, die nodig is om de nieuwe taken uit de Wet veiligheidsregio's uit te voeren. De Brede doeluitering Veiligheidsregio's (BDVR) wordt zo ingezet dat organisatieveranderingen zorgvuldig worden afgewogen. Dit betekent voor het meerjarenperspectief dat eerst incidentele middelen worden ingezet voor visieontwikkeling en projectopdrachten; de resultaten daarvan worden structureel verankerd in de organisatie(s). In de loop van de periode tot 2014 zullen op basis van bestuurlijk vastgestelde visies de beschikbare middelen steeds meer een structurele bestemming krijgen.

De volgende versie van het beleidsplan betreft de periode 2011-2014. Het moet worden vastgesteld binnen 9 maanden na in werkingtreding van de Wet veiligheidsregio's. De komende versie zal ook ingaan op strategische keuzes over:

- de relatie met het verplichte risicoprofiel als mede-grondslag voor (samenhang in) beleid en keuzes op bepaalde gebieden. Het concept-ricicoprofiel vormt onderwerp van raadpleging van gemeenten en partners in het voorjaar van 2010;
- de beoogde operationele prestaties van de diensten en organisaties van de veiligheidsregio, en van de politie, evenals van de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing;
- de niet-wettelijke adviesfunctie zoals genoemd in de Wet veiligheidsregio's;
- de ontwikkeling van de samenwerking op het gebied van brandweezorg in relatie tot het wettelijk beoogde kwaliteitsniveau en de landelijke strategische reis van de brandweer;
- de voor de brandweer geldende opkomsttijden en een beschrijving van de voorzieningen en maatregelen, noodzakelijk voor de brandweer om te voldoen aan de vastgestelde opkomsttijden;
- de visie op samenwerking met de uitvoeringsdiensten en de GGD bij de wet publieke gezondheidszorg.

Afstemming beleidscyclus

De aansluiting op de begrotingcyclus komt tot stand door het beleidsplan en de begroting te laten bestaan uit programma's. Het beleidsplan met een horizon van 4 jaren; de begroting met telkens een horizon van 1 jaar.

JANUARI – MAART	APRIL – JUNI	JULI – SEPTEMBER	OKTOBER – DECEMBER
resultaten afgelopen jaar	jaarverslag afgelopen jaar	resultaten januari - augustus lopend jaar	bestuursrapportage januari - augustus
nieuw beleid komend jaar	voorjaarsnota nieuw beleid		eventueel: aanpassing programmabegroting komend jaar
programma komend jaar	programma en begroting komend jaar		

Het beleidsplan volgt in de opbouw de programma-indeling en de mission statement. Dit sluit goed aan bij de activiteiten van de veiligheidsregio. Deze structuur komt deels overeen met een methodische opbouw:

- Veiligheid (hoofdstuk 2)
- GHOR (hoofdstuk 3)
- Brandweer (hoofdstuk 4)
- Meldkamer (hoofdstuk 5)
- Gemeenten (hoofdstuk 6)
- Samenwerking politie, externe partijen en zelfredzaamheid inwoners (hoofdstuk 7)
- Communicatie (hoofdstuk 8)

In elk hoofdstuk treft u een vierdeling aan:

1. De missie/visie met doelstelling(en) van de veiligheidsregio: deze verwijzen naar wettelijk vastgestelde eisen aan veiligheidsregio's.
2. Waar het om gaat: een korte toelichting op het onderwerp.
3. Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken: de keuzes die de veiligheidsregio maakt om aan de wettelijke vereisten te kunnen voldoen.
4. Wanneer de veiligheidsregio wat gaat doen: een globale planning.

Hoofdstuk 2 Programma Veiligheid

Het programma Veiligheid bestaat uit de volgende multidisciplinaire onderdelen:

1. Command and Control
2. Informatiemanagement
3. Kwaliteitszorg
4. Opleiden en oefenen
5. Planvorming
6. Risicobeheersing

2.1 Command en Control

De veiligheidsregio organiseert samenwerking voor de aanpak van risico's, rampen en crises.

De doelstelling

In 2014

- voldoet de veiligheidsregio aan de basisvereisten volgens de wettelijke regelgeving binnen de financiële kaders
- zijn de bevoegdheden van de voorzitter bij bovenlokale rampen benoemd
- voldoet de hoofdstructuur aan de wettelijke vereisten
- voldoen de hulpverleningsdiensten aan de wettelijke operationele prestaties en opkomsttijden
- is de continuïteit van de hoofdstructuur geborgd
- zijn de beoogde operationele prestaties van zowel de diensten en organisaties van de veiligheidsregio en van de politie, als van de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing beschreven (in het crisisplan)

Waar het om gaat

Het doel van command en control (leiding en coördinatie) is het aansturen van de crisisorganisatie. Het omvat de feitelijke inzet en aansturing van de hulpverleningseenheden.

Het regionale crisisplan wordt overeenkomstig de wettelijke regels (art. 16 Wet vr) opgesteld. Dit plan beschrijft de eenduidige multidisciplinaire proces- en organisatiestructuur in de veiligheidsregio IJssel-land, die te allen tijde kan worden uitgerold in het kader van de crisisbeheersing en rampenbestrijding. Het regionaal crisisplan geeft inzicht in de opbouw van de hoofdstructuur en legt de verschillende taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden vast. Tevens worden in het RCP de gemaakte afspraken met de diverse partners en buurregio's vastgelegd.

De wet schrijft veiligheidsregio's vrij expliciet voor waar deze aan moeten voldoen. In veel gevallen betekent dit voor veiligheidsregio's: hard aanpoten om dat voor elkaar te krijgen.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. Invulling van de hoofdstructuur voor de rampen- en crisisbeheersing volgens de landelijke kwaliteitsvoorschriften.

2. Bepaling van de operationele prestaties van de hoofdstructuur.
3. Regeling van de operationele leiding bij multidisciplinaire bestrijding van rampen en crises.
4. Toepassing van het multidisciplinaire knoppenmodel in relatie met de grip-structuur binnen de crisisorganisatie.
5. Vaststelling van criteria voor grootschalige alarmering van de hoofdstructuur.
6. Maatregelen en voorzieningen om te voldoen aan de wettelijke opkomsttijden voor wat betreft de aanvang voor de uitvoering van de taken. Voor de in de hoofdstructuur aangewezen functionarissen geldt, dat zij hiervoor niet direct fysiek aanwezig dienen te zijn. Advisering tijdens het aanrijden is voldoende.
7. Interregionale samenwerking gericht op wederzijdse aflossing en ondersteuning om te voorzien in continuïteit van de hoofdstructuur.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- scenariokeuze voor de opzet/invulling van de hoofdstructuur van de rampen- en crisisbeheersing
- voorstellen tot bepaling van de operationele prestaties van de hoofdstructuur
- aanbevelingen o.b.v. onderzoek opkomst- en piketregeling van de hoofdstructuur
- voorstel tot regeling van de multidisciplinaire operationele leiding
- voorbereiding crisisplan; advies en besluit over effecten knoppenmodel
- doorontwikkeling van de expertteams van de gemeentelijke kolom tot team bevolkingszorg
- ontwikkeling van het regionaal beleidsteam en aanpassing RBT ruimte

2011

- implementatie van de relevante onderdelen van het knoppenmodel
- vaststelling en start implementatie van het crisisplan

2.2 Informatiemanagement

De veiligheidsregio organiseert de informatievoorziening tijdens rampen en crises

De doelstelling

In 2014 heeft de Veiligheidsregio IJsselland de informatievoorziening zo ingericht dat:

- binnen de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing tijdens een ramp of crisis een totaalbeeld wordt bijgehouden
- het totaalbeeld langs geautomatiseerde weg zo spoedig mogelijk en, voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is geverifieerd, beschikbaar wordt gesteld aan de betrokken organisaties en partijen, binnen en buiten de veiligheidsregio
- de informatievoorziening voldoet aan de vereisten van de Wet veiligheidsregio's en het Besluit veiligheidsregio's
- de samenwerking wordt bevorderd tussen medewerkers en organisaties binnen en buiten de veiligheidsregio
- zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van bestaande informatiebronnen binnen en buiten de veiligheidsregio
- mensen onafhankelijk van werkplek en locatie over informatie kunnen beschikken, functionaliteit kunnen gebruiken en gegevens kunnen bewerken nodig voor hun rol op dat moment
- content maar één keer wordt opgeslagen en waar mogelijk en toegestaan geïntegreerd wordt gebruikt
- nieuwe informatiebronnen eenvoudig kunnen worden aangesloten en ontsloten
- snel en op maat kan worden op- en afgeschaald in koude en warme situatie
- de multidisciplinaire samenwerking van medewerkers ondersteunt als zij gezamenlijk aan een zaak werken
- ingespeeld kan worden op de specifieke situatie op dat moment

Waar het om gaat

Het doel van informatiemanagement is het zo snel mogelijk verkrijgen van alle informatie die relevant is voor de bestrijding en beheersing van een ramp of crisis, en het actief beschikbaar stellen van die informatie aan de functionarissen in de crisisorganisatie die de informatie nodig hebben.

De partners moeten over een totaalbeeld beschikken. Het (concept) Besluit veiligheidsregio's bevat de elementen waaruit het totaalbeeld in ieder geval moet bestaan. De informatievoorziening moet zodanig worden ingericht dat de partijen binnen de Veiligheidsregio IJsselland hun taken effectief en efficiënt kunnen uitvoeren en de noodzakelijke informatie kunnen delen met hun ketenpartners.

Het gaat daarbij niet alleen om het verbeteren van de operationele informatievoorziening maar ook om een effectieve en efficiënte bedrijfsvoering. Managementinformatie is belangrijk om de organisatie goed te kunnen besturen en om de operationele prestaties te kunnen monitoren.

Vertrekpunten voor het beleid zijn:

- Het beleidsplan voor informatievoorziening crisisbeheersing (2009). Het voorziet in 5 projecten om in de periode 2010-2013 stapsgewijs de vereiste informatievoorziening in te richten.

- De in 2009 vastgestelde bestuursopdrachten om keuzes te kunnen maken over de consequenties van de informatievoorziening.
- Het besluit (2010) om deel te nemen aan het landelijke project netcentrisch werken. Dit project beoogt landelijke uniformiteit en samenwerking wat betreft uitwisseling van informatie. De Veiligheidsregio IJsselland zal daarvoor een plan van aanpak opstellen (2010) en in 2011 een besluit nemen over de aansluiting op een landelijk systeem zodra dat ook voldoet aan regiospecifieke voorwaarden.
- De oprichting van de Meldkamer Oost Nederland (2010). De meldkamer vervult een belangrijke rol in de informatievoorziening, zeker in de beginfase van een ramp of crisis. Dit brengt samenwerking en afstemming mee met de partijen in Noord- en Oost Gelderland.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. Besluiten naar aanleiding van de 5 projecten, die in 2010-2013 worden uitgevoerd. Die betreffen: gedeeld beeld met partners, communicatie met burgers en bedrijven, informatie gebruiken uit de koude fase, informatievoorziening i.v.m. crisisplan.
2. Mate van verbreding van het beleidsplan informatievoorziening crisisbeheersing met daaraan nauw verbonden onderdelen: meldkamer, politie, brandweer, GHOR, risicobeheersing, bedrijfsvoering. Alsmede keuze over verbreding naar beschikbaarheid op medewerkerniveau onafhankelijk van lokatie.
3. Concretisering van de samenwerking en afstemming met de Veiligheidsregio Noord- en Oost Gelderland op het gebied van informatievoorziening bij rampen en crises.
4. Vaststellen van een plan van aanpak voor het landelijke project netcentrisch werken en in 2011 besluit nemen over de aansluiting op een landelijk systeem zodra dat ook voldoet aan regiospecifieke voorwaarden.
5. Aard en omvang van investeringen in medewerkers (opleiden en oefenen), apparatuur en programmatuur.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdsduur. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- jaarlijks bij de voorjaarsnota wordt een voorstel voor een projectkalender opgesteld met een kostenplaatje en een voorstel voor dekking van de kosten. De projectbeschrijvingen worden volgens een gestandaardiseerde projectmethodiek opgesteld en voorzien van een beheerparagraaf
- afronding van de projecten 2009, uitvoering van de projecten 2010 en voorbereiding van de projecten 2011
- opstellen plan van aanpak voor het landelijke project netcentrisch werken
- besluit nemen over de mate van verbreding van het beleidsplan informatievoorziening crisisbeheersing met daaraan nauw verbonden onderdelen

2011

- besluit nemen over de aansluiting op een landelijk systeem zodra dat ook voldoet aan regiospecifieke voorwaarden en over verdere implementaties van het landelijk project netcentrisch werken

2.3 Kwaliteitszorg

De veiligheidsregio wil de veiligheid voor elkaar hebben

De doelstelling

In 2014

- heeft de veiligheidsregio een samenhangend stelsel van kwaliteitssystemen

Waar het om gaat

In de (concept) Wet veiligheidsregio's is opgenomen dat het bestuur van de veiligheidsregio een kwaliteitszorgsysteem hanteert. De veiligheidsregio is verantwoordelijk voor het multidisciplinaire kwaliteitssysteem en voor de monodisciplinaire systemen van GHOR (hoofdstuk 3) en regionale brandweer (hoofdstuk 4).

Binnen de geografische grenzen van de VRIJ zijn op het gebied van rampenbestrijding en crisisbeheersing meerdere systemen geïmplementeerd. Alle kolommen hanteren hun eigen monodisciplinaire systeem waarvan rampenbestrijding en crisisbeheersing een onderdeel kunnen uitmaken. Soms vanuit (wettelijke) verplichtingen soms vanuit een interne overtuiging.

Het multidisciplinaire systeem zal bijdragen aan de samenhang tussen risicoprofiel, regionaal crisisplan, operationele voorbereiding en opleiden, oefenen en bijscholen (OOB). Daarnaast moet dit kwaliteitssysteem aansluiting vinden bij monodisciplinaire systemen. Integratie van de verschillende systemen kan plaatsvinden op het niveau van prestatie-indicatoren (bijvoorbeeld op basis van het landelijke project Aristoteles).

Belangrijk voor de Veiligheidsregio IJsselland is afstemming tussen monodisciplinaire en multidisciplinaire kwaliteitszorg en de stroomlijning van landelijke en regionale/lokale projecten. Output van het kwaliteitssysteem is een hanteerbare set met prestatie-indicatoren ten behoeve van het verkrijgen van jaarlijkse verbeterpunten. Aandachtspunt daarbij is dat de administratieve lasten van de kwaliteitszorg, per systeem en gezamenlijk, beperkt moeten blijven. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met afstemming op andere wettelijke kwaliteitsinstrumenten, waarmee de veiligheidsregio te maken krijgt (inrichting visitatiecommissie, toetsing IOOV, verplichte jaarlijkse oefening).

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

- De uitwerking van een gezamenlijke visie op kwaliteitszorg en indicatoren richting een samenhangend stelsel van kwaliteitssystemen. Daarbij gelden de volgende uitgangspunten: het systeem:
 - voorziet in afstemming en regie bij de inrichting en planning van kwaliteitszorginstrumenten waarmee de veiligheidsregio te maken krijgt
 - is toetsend van aard
 - sluit aan op de monodisciplinaire kwaliteitszorgsystemen
 - bevat multidisciplinaire prestatie-indicatoren
 - is gericht op output, dat SMART is

- wordt opgebouwd op basis van de voorwaardenscheppende processen melding & alarmering, op- & afschaling, leiding & coördinatie en informatiemanagement in de warme situatie
- voorziet in de samenhang tussen risicoprofiel, regionaal crisisplan, operationele voorbereiding en opleiden, trainen en oefenen in de koude situatie
- voorziet in continue verbetering van de eigen organisaties en de multidisciplinaire samenwerking en ontwikkelen van kennis
- geeft inzicht in opleidingsniveau en geoefendheid van al het personeel. De prestaties en professionaliteit van de meldkamerfunctie worden in een separaat traject via het project MON, vormgegeven
- richt zich op de multidisciplinaire rampenbestrijding en crisisbeheersing, als onderdeel van het samenhangende stelsel.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- bestuurlijke keuze multidisciplinaire visie kwaliteitszorg
- bestuurlijke keuze t.a.v. multidisciplinair kwaliteitssysteem
- bestuurlijke keuze over toepassing resultaten landelijk project Aristoteles

2011

- implementatie multidisciplinair kwaliteitssysteem

2.4 Opleiden, oefenen en bijscholen

De veiligheidsregio zet deskundige medewerkers in met hart voor hun werk

De doelstellingen

In 2014

- zijn de deelnemers aan de hoofdstructuur opgeleid en geoefend conform de vastgestelde kwaliteitseisen
- is er een jaarlijkse oefening van de hoofdstructuur
- oefenen we samen met crisispartners

Waar het om gaat

De doelstelling van het multidisciplinair opleiden oefenen en bijscholen (MOOB) is de effectiviteit en de kwaliteit van crisisbeheersing te versterken en te verbeteren. De activiteiten zijn gericht op de realisatie van de kwaliteitseisen en op deskundigheidsbevordering van de deelnemers.

Opleiden, oefenen en bijscholen is een belangrijke schakel tussen de (gezamenlijke) plannen en procedures en de toepassing ervan door de betrokken functionarissen tijdens een daadwerkelijke inzet. MOOB draagt bij aan het verder professionaliseren van de crisisorganisatie in de veiligheidsregio om daarmee goed voorbereid te zijn.

MOOB dient verder als instrument voor het meten van de kwaliteit van de crisisbeheersing: het staat niet op zichzelf maar is een belangrijk onderdeel van de kwaliteitsketen Plan Do Check Act (PDCA).

De activiteiten die de komende jaren in het kader van MOOB worden georganiseerd zijn mede afhankelijk van de keuzes die gemaakt worden ten aanzien van onder andere het risicoprofiel, de inrichting van het crisisplan, de invoering van het knoppenmodel (multidisciplinair) en de invoering van regionale teams bevolkingszorg (monodisciplinair).

Het bestaande beleid ten aanzien van de financiering van de opleiden en oefenactiviteiten wordt gecontinueerd. Dit betekent dat alle deelnemende kolommen jaarlijks een bijdrage leveren. Deze bijdrage wordt op basis van het afgesproken aantal functionarissen per kolom berekend. Dit aantal functionarissen per kolom in de hoofdstructuur wordt opgenomen in het beleidsplan MOOB 2011 – 2014.

Voor een optimale oefening is een professionele oefenstaf noodzakelijk. De kolommen zorgen zelf voor bekwame oefenstafleden. De oefenstafleden zijn namens hun kolom verantwoordelijk voor de geleverde inbreng tijdens de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van opleidingen en oefeningen.

De veiligheidsregio blijft werken aan een professionele oefenorganisatie, door gebruik te maken van de landelijke en regionale ontwikkelingen en inzet van deskundige expertise. De komende tijd worden bijvoorbeeld de mogelijkheden op het gebied van e-learning en virtueel oefenen nader onderzocht. Tijdens oefeningen worden deskundige observatoren ingezet voor feedback en evaluatie.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. *het planmatig inrichten van het multidisciplinair opleiden en oefenen van de wettelijke hoofdstructuur van de rampen- en crisisbeheersing op basis van het het beleidsplan, het risicoprofiel, het crisisplan, de rampbestrijdingsplannen en de evaluatiepunten uit daadwerkelijke inzetten en oefeningen*

Bij het opleiden en oefenen heeft evaluatie een vaste plaats in de deming-cirkel. De evaluatie-uitkomsten worden structureel meegenomen bij volgende opleidingen en oefeningen. Dit betreft zowel organisatorische aspecten als inhoudelijke beoordelingen van het optreden (persoonsevaluatie) welke tot bijstelling van oefenplan of uitvoering ervan kunnen leiden. De crisispartners worden intensief betrokken bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van voor hun relevante oefeningen. Ook wordt, waar mogelijk, samengewerkt met de aangrenzende veiligheidsregio's bij het realiseren van opleiding- en oefenactiviteiten. Het daadwerkelijk multidisciplinair optreden bij incidenten levert input voor volgende opleidingen en oefeningen, maar kan ook aanleiding geven om wijzigingen aan te brengen in het crisisplan of rampbestrijdingsplannen.

2. *de omvang van het jaarlijks oefenen van de hoofdstructuur*

Door een jaarlijkse oefening van de hele hoofdstructuur krijgt de veiligheidsregio helder op welke punten de hoofdstructuur aan de wettelijke eisen voldoet ten aanzien van alarmering, opkomsttijden en bezetting van de teams. Hierdoor wordt ook duidelijk op welke punten de veiligheidsregio nog niet voldoet en waar vervolgens extra aandacht aan besteed moet worden.

3. *de verdere invoering van het competentiegericht opleiden en oefenen*

De veiligheidsregio sluit aan bij de huidige en toekomstige landelijk ontwikkelde en vastgestelde competenties en, waar mogelijk, bij landelijke les- en leermiddelen. De beschreven competenties in het Werkboek Competentiegericht Oefenen en de kwalificatiedossiers uit het Besluit personeel veiligheidsregio dienen als basis. Om (nog) beter aan te kunnen sluiten bij de individuele leerbehoefte, wordt in de komende beleidsperiode het digitale portfolio in gebruik genomen. Dit maakt onderdeel uit van een gezamenlijk digitaal registratiesysteem.

4. *de verantwoordelijkheidsverdeling voor de multidisciplinaire functies*

De werving & selectie, opleiding, examinering, training en oefening voor de multidisciplinaire functies¹ gebeurt onder verantwoordelijkheid van de Veiligheidsdirectie. De kolommen leveren de kandidaten. Omdat het multidisciplinaire functies betreft, ligt het voor de hand om deze verantwoordelijkheid onder te brengen bij de veiligheidsregio. Deze regeling betreft functionarissen die nieuw instromen in de crisisorganisatie. Voor de huidige functionarissen in de hoofdstructuur wordt een overgangsbepaling opgesteld.

Alle deelnemers die namens een kolom actief zijn binnen de hoofdstructuur worden *monodisciplinair* geselecteerd, opgeleid en voorbereid. Hiermee gaat de veiligheidsregio ervan uit dat functionarissen beschikken over voldoende kennis en vaardigheden ten aanzien van het monodisciplinair optreden (= het optreden van de politie, GHOR, brandweer, gemeenten, defensie, OM, meldkamers en de crisispartners afzonderlijk). Het multidisciplinaire aspect omvat alle activiteiten die in onderlinge samenhang in de crisisteam tussens verschillende disciplines worden uitgevoerd.

¹ De functies zoals opgenomen in het ontwerpbesluit personeel veiligheidsregio's:

- calamiteitencoördinator meldkamer;
- informatiemanager commando plaats incident;
- informatiemanager regionaal operationeel team;
- leider commando plaats incident;
- regionaal operationeel leider;
- voorlichtingsfunctionaris commando plaats incident;
- voorlichtingsfunctionaris regionaal operationeel team.

5. *de voorzieningen en maatregelen om te bereiken dat de functionarissen zoals genoemd in het besluit veiligheidsregio voldoen aan de kwaliteitseisen*
Uitgaande van SMART-geformuleerde doelstellingen worden bij multidisciplinaire oefeningen teams beoordeeld. De oefendoelen zijn gebaseerd op landelijk vastgestelde eisen aan (functionarissen in) teams.
6. *de afspraken om te bereiken dat de functionarissen binnen de hoofdstructuur nemen verplicht deel aan de jaarlijks geplande multidisciplinaire opleiding-, en oefenactiviteiten*
Deelname aan de oefeningen is niet vrijblijvend. De veiligheidsregio verwacht dat de functionarissen er de noodzaak van inzien. De verplichte hoeveelheid activiteiten per jaar wordt per functie vastgesteld in het beleidsplan MOOB 2011 – 2014.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- vanaf dit jaar is er elk jaar een oefening van de hoofdstructuur
- voorbereiding van het beleidsplan multidisciplinair opleiden, oefenen en bijscholen (MOOB)

2011

- beleidsplan multidisciplinair opleiden, oefenen en bijscholen (MOOB) is bestuurlijk vastgesteld
- het digitale oefenregistratiesysteem is in gebruik genomen

2.5 Planvorming

De veiligheidsregio regelt de aanpak van risico's, rampen en crises

De doelstellingen

In 2014

- is het crisisplan vastgesteld
- zijn de verplichte rampbestrijdingsplannen vastgesteld
- zijn de plannen realistisch en gaan uit van een niveau van zelfredzaamheid

Waar het om gaat

De Veiligheidsregio IJsselland kent op basis van de Wet veiligheidsregio drie planvormen: het beleidsplan, het crisisplan en het rampbestrijdingsplan. In het beleidsplan formuleert het bestuur van de veiligheidsregio het beleid over de haar opgedragen taken, rekening houdende met de landelijke beleidsdoelstellingen. Het crisisplan is een operationeel plan waarin de generieke aanpak van rampenbestrijding en crisisbeheersing is beschreven en taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden zijn vastgelegd. Het crisisplan wordt afgestemd met naastliggende buurregio's en partners. Rampbestrijdingsplannen worden gemaakt voor bedrijven. Dit is een taak die de veiligheidsregio's hebben overgenomen van gemeenten. De wet schrijft voor dat er rampbestrijdingsplannen zijn voor bedrijven die daar op grond van Europese regelgeving aan moeten voldoen en luchtvaartterreinen. Voor andere inrichtingen zijn ze dus niet verplicht. Het bestuur kiest zelf voor welke andere inrichtingen er rampbestrijdingsplannen moeten komen. De inhoud van de rampbestrijdingsplannen is wettelijk omschreven.

Incidenteel wordt het uitwerken van een bepaald plan geadviseerd door de veiligheidsregio aan een gemeente vanuit de wettelijke adviestaak. Deze plannen passen binnen het kader van de voorziene ontwikkelingen zoals deze binnen het Regionaal Risicoprofiel zijn vastgesteld. Indien hiertoe aanleiding bestaat worden, naast de wettelijke verplichte plannen (samenwerking)-afspraken met partners gemaakt. De Veiligheidsregio IJsselland onderhoudt periodiek contact met haar partners en betreft hen bij de operationele voorbereiding/planvorming.

Het Risicoprofiel, het Regionaal Crisisplan en rampbestrijdingsplannen zijn input voor oefenen en bijhouden. Daadwerkelijke inzetten en evaluaties van oefeningen kunnen vervolgens weer leiden tot aanpassing van bestaande plannen. De kolommen zijn verantwoordelijk voor de inhoudelijke kwaliteit van de plannen.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over

1. De inhoud en consequenties van het crisisplan

Het Regionaal Crisisplan gaat uit van de zogenaamde *all hazard approach*, een generiek model gebaseerd op de eigen middelen en mogelijkheden. Hierbij is het minder relevant om elke denkbare ramp of crisis te beschrijven, maar is het uitgangspunt de generieke voorbereiding en opbouw van de crisisorganisatie.

2. De risico's en inrichtingen waarvoor een rampbestrijdingsplan noodzakelijk is

De wet schrijft voor dat er rampbestrijdingsplannen zijn voor bedrijven die daar op grond van Europese regelgeving aan moeten voldoen (BRZO - bedrijven en inrichtingen) en luchtvaartterrei-

nen. De veiligheidsregio is op bepaalde gronden bevoegd om te besluiten, dat een rampbestrijdingsplan niet nodig is.

Voor andere inrichtingen zijn rampbestrijdingsplannen niet verplicht.

3. *De veiligheidsregio richt zich in eerste instantie op de wettelijk vereiste plannen: beleidsplan, rampbestrijdingsplan en crisisplan*

Incidenteel wordt het uitwerken van een bepaald plan geadviseerd door de veiligheidsregio aan een gemeente vanuit de wettelijke adviestaak. Deze plannen passen binnen het kader van de voorziene ontwikkelingen zoals deze binnen het Regionaal Risicoprofiel zijn vastgesteld.

Daarnaast kan worden gedacht aan plannen voor de 15 scenario's die uitgewerkt zijn in het Regionaal Risicoprofiel (in een aantal gevallen coördinatieplannen genoemd).

4. *Evaluatie van incidenten zijn input voor de planvorming*

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- nieuwe visie op planvorming/operationele voorbereiding is gereed
- het crisisplan is opgesteld en bestuurlijk vastgesteld

2011

- op basis van het risicoprofiel en de bestuurlijke keuzes is een planning gemaakt voor het opstellen van de benodigde plannen en samenwerkingsafspraken met partners²
- het netwerk met partners is opgebouwd en dit wordt structureel onderhouden (zie ook hoofdstuk 7).

² Gelet op de ontwikkelingen met betrekking tot de 'Meldkamer Oost-Nederland', wordt bij de operationele uitwerking van plannen afstemming gezocht met de VNOG.

2.6 Risicobeheersing

De veiligheidsregio kent de risico's

De doelstelling

In 2014

- heeft de veiligheidsregio de risico-inventarisatie geactualiseerd
- is het risicoprofiel voor 2015-2018 vastgesteld
- heeft de veiligheidsregio de niet-wettelijke adviesfuncties beschreven (bedoeld in artikel 10, onder b, van de Wet veiligheidsregio's)
- gebeurt de advisering over risicobeheersing multidisciplinair
- heeft de veiligheidsregio een integrale visie op risicobeheersing, die aansluit bij landelijke ontwikkelingen en zowel mono- als multidisciplinair is toe te passen

Waar het om gaat

De regio IJsselland kent een groot aantal verschillende risico's die potentieel kunnen leiden tot een ontwrichting van de maatschappij. De veiligheidsregio moet een goed beeld hebben van die risico's van branden, rampen en crises. Zij moet deze risico's periodiek inventariseren en analyseren. De wet noemt dit het risicoprofiel. Dit profiel is het fundament voor het hele beleid van de risico- en crisisbeheersing. Het bestuur moet eens in de vier jaar een risicoprofiel vaststellen. Dit maakt onderdeel uit van het beleidsplan. Alle gemeenteraden spreken zich over de risico's uit en over de maatregelen die nodig zijn om de risico's te voorkomen. Ook de inwoners van de regio moeten de risico's kennen. De veiligheidsregio moet hen daarover informatie verschaffen (zie hoofdstuk 8 over communicatie).

De adviestaken van de veiligheidsregio over risico's kennen een wettelijke en een niet-wettelijke component. De wettelijke rol ligt op het terrein van advisering aan:

- de gemeentebesturen omtrent brandveiligheid (artikel 10, onderdeel c). Daarbij gaat het om advisering omtrent brandpreventie en over het nemen van voorbereidende maatregelen op het gebied van brandbestrijding en brandbeperking.
- bevoegd gezag over groepsrisico, bestrijdbaarheid, bereikbaarheid en zelfredzaamheid en over vuurwerk. De maatregelen die kunnen worden genomen op basis van het risicoprofiel vallen onder de wettelijke adviestaak.

De niet-wettelijke component komt voort uit de bestuurlijke keuze om vanuit de veiligheidsregio de kwaliteit van risicobeheersing regiobreed te optimaliseren en te ontwikkelen. Ook is er een niet-wettelijke component in de vorm van dienstverleningsovereenkomsten waarbij gemeentelijke taken worden overgedragen aan de veiligheidsregio (inclusief de formatie).

Risicobeheersing komt tot invulling door maatregelen van het bevoegde gezag, bijvoorbeeld in de sfeer van beleid voor bouwen, ruimtelijk-economisch gebruik, maar bijvoorbeeld ook door het afkondigen van tijdelijk beleid, bijvoorbeeld bij grote evenementen. Vele partijen, met eigen verantwoordelijkheden en bevoegdheden, maken deel uit van het systeem van risicobeheersing. Risicobeheersing is netwerken; het vraagt om effectieve vormen van samenwerking tussen publieke en private partijen.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. Het verplichte risicoprofiel als mede-grondslag voor (samenhang in) beleid en keuzes op bepaalde gebieden. Het concept-ricicoprofiel vormt onderwerp van raadpleging van gemeenten en partners in het voorjaar van 2010.
De veiligheidsregio analyseert de scenario's die in IJsselland kunnen voorkomen en werkt vervolgens die scenario's verder uit die naar aanleiding van deze analyse de grootste impact kunnen hebben.
Daarbij hanteert zij de volgende driedeling:
 - Risicobeeld 'wat kan ons overkomen?'
 - Gevolgenanalyse 'hoe erg is het?'
 - Capaciteitenanalyse 'wat doen we er al aan / wat kunnen we er nog meer aan doen?'
2. De speerpunten uit landelijke risicobeoordeling: pandemie, vitale infrastructuur en waterveiligheid. Er zijn drie categorieën van zwaarte of ernst:
 - Categorie I: hoge waarschijnlijkheid en hoge impact (Het ernstige grieppandemiescenario steekt hier met kop en schouders boven uit. Het tweede scenario is het oliegeopolitiek scenario);
 - Categorie II: lage waarschijnlijkheid en hoge impact (In deze categorie vallen de overstromingsscenario's en het scenario verstoring van elektriciteit);
 - Categorie III: hoge waarschijnlijkheid en (relatief) lage impact (De scenario's in deze categorie zijn hitte-droogte, landelijke blackout, politiek salafisme, rechtsextremisme en dierenrechtenactivisme).
3. De aard en de omvang van de niet-wettelijke adviestaken van de veiligheidsregio.
Veiligheid is een breed begrip. Zo gaat de methode Kernbeleid Veiligheid³ uit dat veiligheidsbeleid vijf veiligheidsvelden bestrijkt. Te weten 'veilige woon- en leefomgeving', 'bedrijvigheid en veiligheid', 'jeugd en veiligheid', 'fysieke veiligheid' en 'integriteit en veiligheid'. Binnen deze veiligheidsvelden wordt een veelheid aan thema's onderscheiden.
De veiligheidsregio wil een visie op samenwerking ontwikkelen met de gemeenten, uitvoeringsdiensten en de GGD..
De insteek van de veiligheidsregio is om zich bij haar niet wettelijke adviestaken in eerste instantie te richten op
 - complexe plannen en evenementen met een verhoogd risico.
 - op de fysieke veiligheid en niet op de sociale veiligheid.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- opstelling van het verplichte risicoprofiel, raadpleging van de gemeenteraden en andere partners, gevolgd door vaststelling. Het risicoprofiel wordt voor vier jaar vastgesteld, jaarlijks komen alle betrokken diensten en instanties bij elkaar om relevante ontwikkelingen te onderzoeken en waar nodig in het risicoprofiel te verwerken

³ Methode ontwikkeld door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten om veiligheid te duiden.

- voorbereiding van een systematiek die de risico's permanent in kaart brengt. Dit om een actueel en permanent beeld van de risico's in de veiligheidsregio te realiseren
- samenstelling van een visie op risicobeheersing als onderdeel in de veiligheidsketen. Deze sluit aan bij de landelijke ontwikkelingen en is zowel mono- als multidisciplinair toe te passen

In 2011

- verdere uitwerking van de niet-wettelijke adviestaken van de veiligheidsregio

Hoofdstuk 3 GHOR

De veiligheidsregio organiseert samenwerking voor de GHOR

De doelstellingen

In 2014

- voldoet de aansturing en de regie van de GHOR aan de regels
- zijn er samenwerkingsafspraken met zorginstellingen
- zijn de eisen aan vergunninghouders ambulancezorg vastgesteld
- is de advisering over geneeskundige hulpverlening vastgelegd

Waar het om gaat

De door de veiligheidsregio ingestelde organisatie GHOR is belast met de coördinatie, aansturing en regie van de geneeskundige hulpverlening in de regio, en met de advisering van andere overheden en organisaties op het gebied van de geneeskundige hulpverlening. Deze organisatie werkt vanuit die zorg samen met andere hulpverleningsdiensten aan de rampenbestrijding en crisisbeheersing.

De veiligheidsregio streeft naar een continue verbetering van de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen en stelt hierbij de burger/patiënt centraal. Het daartoe ingestelde GHOR-bureau is een netwerkorganisatie, die zorgt voor een juiste aansluiting van de schakels binnen de geneeskundige keten en voor samenwerking met andere partners in veiligheid zoals politie, brandweer en gemeenten. Bij de GHOR gaat het inhoudelijk om de processen somatische zorg, openbare gezondheidszorg en de psychosociale zorg.

Belangrijk voor de komende periode is het bereiken van aantoonbare resultaten van de GHOR deelmissie/visie (o.a. ketenkwaliteitssysteem, goede relatie met actoren, sluitende afspraken met alle actoren, aantoonbare betrokkenheid van de burger bij de GHOR). Verder zal vanuit de GHOR een actieve inbreng binnen de veiligheidsregio geleverd worden bij de uitwerking van de missie/visie van de veiligheidsregio. Bij het onderwerp 'informatie' moet daarbij voor de GHOR o.a. gedacht worden aan een verbeterd slachtoffer-volgsysteem; bij het onderwerp 'samenwerking' aan het verstevigen van de contacten van de GHOR met de GGD/publieke gezondheid en het Traumacentrum, incl. de aanpassing van alle GHOR-overeenkomsten met de actoren; en bij het onderwerp 'steentje bijdragen door de burger' zal het GHOR-bureau de komende jaren aantoonbaar de burger meer gaan betrekken.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. De aansluiting bij de landelijk bepaalde verantwoordelijkheidstoedeling zoals vastgelegd in wetgeving en ministerieel beleid (verantwoordelijkheden zorginstellingen, ook financieel, versus de verantwoordelijkheden van het openbaar bestuur, ook financieel).
2. De consequenties als gevolg van de WTZi (Wet Toelating Zorginstellingen) waarbij het Traumacentrum (i.c. Isala klinieken) verantwoordelijk is voor het overleg over dagelijkse acute zorg (Regionaal Overleg Acute Zorg). De directeur GHOR draagt door deelname hieraan zorg voor afstemming tussen dagelijkse acute zorg en geneeskundige hulpverlening bij zware ongevallen en rampen.

3. De consequenties van de aanstaande wijziging van de Wet publieke gezondheid (tweede tranche) waarbij de directeur publieke gezondheid verantwoordelijk wordt voor GGD en GHOR. Gestreefd wordt naar een blijvend herkenbare positie van de GHOR binnen de veiligheidsregio.
4. De herbezinning op het takenpakket van het GHOR-bureau, mede in relatie tot die van de zorginstellingen. Het takenpakket zal opnieuw bestuurlijk dienen te worden vastgesteld.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- de directeur GHOR maakt deel uit van de directie van de GGD IJsselland (WVrs). De mogelijke consequenties van een wijziging van de Wet publieke gezondheid (derde tranche) worden ten behoeve van bestuurlijke besluitvorming in beeld gebracht.
- de veiligheidsregio maakt schriftelijke afspraken over de geneeskundige hulpverlening met de in die veiligheidsregio werkzame instellingen, zorgaanbieders, vergunninghouders en diensten, bedoeld in artikel 33, tweede lid, van de wet;
- de aanvullende regionale eisen in het kader van de Wet Ambulancezorg zijn in de regio vastgesteld en ter kennis gebracht van de minister;

2011

- bijstellen van de overeenkomsten met de geneeskundige actoren op basis van het in 2010 vastgestelde regionaal crisisplan
- bij wijziging van de Wet publieke gezondheid (tweede tranche) wordt het besluit over de positionering van de directeur GHOR uitgevoerd;

Hoofdstuk 4 Brandweer

De veiligheidsregio organiseert samenwerking voor een krachtige en slagvaardige brandweezorg

De doelstelling

In 2014

- is de brandweer IJsselland ingericht op basis van een bestuurlijke visie van gemeenten en veiligheidsregio op de ontwikkeling van de samenwerking op het gebied van brandweezorg. Ook in relatie tot het wettelijk beoogde kwaliteitsniveau en de landelijke strategische reis van de brandweer

Waar het om gaat

De brandweer is verantwoordelijk voor een goede brandweezorg en werkt vanuit die zorg samen met andere hulpverleningsdiensten aan de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Haar taakuitvoering kan alleen van een kwalitatief hoog niveau zijn als de basis goed georganiseerd is. In verband hiermee komen er wettelijke eisen voor de brandweezorg, mede gericht op het creëren van de juiste randvoorwaarden voor het goed functioneren van de brandweer bij rampenbestrijding en crisisbeheersing.

De regiogemeenten besloten om de gemeentelijke brandweerorganisaties in stand te houden voor de basisbrandweezorg. De commandanten zijn in dienst van de Veiligheidsregio IJsselland gekomen en werken samen als managementteam brandweer. Centraal in het beleid van de veiligheidsregio staat het versterken van samenwerking tussen de brandweerorganisaties onderling en gezamenlijk met de andere hulpverleningsdiensten.

De ontwikkeling naar een sterke en slagvaardige brandweer en naar een duurzame samenwerking gebeurt in 2010 en 2011 ook door middel van projecten. Uitgangspunten voor de bestaande samenwerking zijn:

- De brandweezorg is het gezamenlijke resultaat van de gemeentelijke brandweerkorpsen en het regionaal bureau.
- De gemeenten behouden hun verantwoordelijkheid voor de basiszorg, ook in financiële zin.
- De samenwerking is gebaseerd op gelijkwaardige inspanning en verantwoordelijkheid. Iedere organisatie levert een bijdrage aan het geheel met oog voor de specifieke kwaliteiten.
- Afspraken over samenwerking kunnen nodig zijn om redenen van kwaliteit of efficiëntie van de brandweezorg. In de samenwerking wordt onderscheid gemaakt tussen beleid en uitvoering. Bij samenwerking in beleid geldt het streven naar het regiobrede niveau. Redenen om hiervan af te wijken zijn: primaat van het lokale bestuur; te grote afstand tussen beleid en uitvoering, efficiëntie door integratie van beleid en uitvoering. Bij samenwerking in uitvoeringstaken is uitgangspunt om die zo dicht mogelijk bij de medewerkers te organiseren.
- Informatieuitwisseling tussen de korpsen vormt een belangrijk voorwaarde voor ontwikkeling van verdere samenwerking. Bijvoorbeeld over ontwikkelingen binnen de organisaties, ook om zo praktische mogelijkheden te (kunnen) verzilveren.
- Een aantal brandweertaken ligt op basis van wettelijke vereisten op regionaal niveau: o.a. waarschuwing en alarmering, ongevallen gevaarlijke stoffen, het grootschalig optreden, inzet bij rampenbestrijding en crisisbeheersing.
- Regionale afspraken moeten rekening houden met de effecten op de vrijwilligers.

Om de uitkomsten van de projecten straks ook in samenhang te kunnen bezien is een bestuurlijke visie gewenst van gemeenten en veiligheidsregio op de ontwikkeling van de samenwerking op het ge-

bied van brandweezorg. Ook in relatie tot het wettelijk beoogde kwaliteitsniveau en de landelijke strategische reis van de brandweer.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. Het niveau van de brandweersamenwerking. Als regel zal de schaal van het vraagstuk ook de schaal van de oplossing bepalen. Als leidend principe voor het beleidsproces geldt: richten (visieontwikkeling), gevolgd door inrichten (voorstellen en besluiten), gevolgd door verrichten (uitvoeren en implementatie).
2. De uitkomsten van de projecten, gepland voor 2010 en 2011:
 - Visie op risicobeheersing
 - Visie op specialismen
 - Visie op gezamenlijk inkoop en beheer
 - Visie op opleiden, oefenen en bijscholen
 - Uitwerking afspraken natuurbrandbestrijdingIn de fase van inrichten (2011/2012) worden de keuzes op basis van de visies uitgewerkt in voorstellen en besluiten.
3. Voorzieningen en maatregelen nodig in verband met de Leidraad Grootschalig Brandweeroptreden.
4. Een bestuurlijke visie op de organisatie van de brandweer in het verdere perspectief van de veiligheidsregio tot 2014.
In hoofdstuk 1 staat de ontwikkeling van deze visie genoemd als strategisch vraagstuk voor de volgende versie van het beleidsplan. Ondermeer gaat het om vragen als: is de brandweerorganisatie kwalitatief goed voorbereid op aanwezige en potentiële risico's? Hoe ziet die krachtige en slagvaardige organisatie er uit? Welke middelen (o.a. personeel, materieel, financiën) zijn daarvoor nodig? In die visie op de organisatie moet mede invulling gegeven worden aan de personele consequenties van de Wet op de veiligheidsregio's voor de brandweer. Daarbij gaat het zowel om de operationele als de beheersmatige organisatie.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de conceptvoorjaarsnota 2010.

2010

- de visies op het gebied van risicobeheersing, specialismen, gezamenlijke inkoop en beheer, en opleiden, oefenen en bijscholen worden uitgewerkt
- ontwikkeling van een bestuurlijke visie op de organisatie van de brandweer in het verdere perspectief van de veiligheidsregio tot 2014.
- bezinning op de organisatie van de brandweer, afgestemd op risicoprofiel, met voldoende kracht en slagvaardigheid
- de wettelijk vereiste operationele prestaties en hun consequenties worden in beeld gebracht
- er wordt inzichtelijk gemaakt hoe de brandweer voldoet aan wettelijke vereisten voor opkomsttijden en/of de afwijkingen hierop
- het regionaal leeragentschap wordt ingericht
- het verbeterplan voor gaspakkenteams wordt vastgesteld en uitgevoerd
- voorbereiding van de implementatie Leidraad Grootschalig Brandweeroptreden

2011

- keuzes op basis van de vastgestelde visies in 2010 worden in 2011 uitgewerkt in voorstellen en besluiten op het gebied van risicobeheersing, specialismen, gezamenlijke inkoop en beheer, en opleiden, oefenen en bijscholen
- uitwerking van de Leidraad Grootschalig Brandweeroptreden in voorstellen en besluiten
- voorstellen en besluiten over interregionale samenwerking gericht op de continuïteit van de hoofdstructuur

Hoofdstuk 5 Meldkamer

De veiligheidsregio werkt aan informatie en communicatie

De doelstellingen

In 2014

- is een multidisciplinaire frontoffice ingesteld voor de Meldkamer Oost Nederland
- voldoet de gezamenlijke meldkamer aan de wettelijke vereisten
- zijn de criteria voor grootschalige alarmering vastgesteld
- voldoet de meldkamer aan de geldende opschalingscriteria
- zijn de consequenties van de Meldkamer Oost Nederland voor de hoofdstructuur in beeld gebracht

Waar het om gaat

Alarmering heeft tot doel de eenheden die nodig zijn voor de hulpverlening, rampenbestrijding en crisisbeheersing binnen zeer korte tijd te activeren en naar de juiste plaats te dirigeren.

De veiligheidsregio is verantwoordelijk voor het inrichten en in stand houden van een gemeenschappelijke meldkamer voor de brandweertaak, de geneeskundige hulpverlening, het ambulancevervoer en de politietaak. Het Regionaal College draagt zorg voor de instandhouding van de meldkamer van de politie als onderdeel van de gemeenschappelijke meldkamer. Hetzelfde geldt voor de Regionale Ambulancevoorziening, die zorgt voor de meldkamer ambulancezorg als onderdeel van de gemeenschappelijke meldkamer.

Meldkamer Oost Nederland

De Veiligheidsregio IJsselland beschikt medio 2010 over een gezamenlijke meldkamer met de Veiligheidsregio NOG, de Politie IJsselland, de Politie NOG en de Regionale Ambulancevoorzieningen IJsselland en NOG. De Meldkamer Oost Nederland (MON) is fysiek gevestigd in Apeldoorn.

De meldkamer vormt een belangrijke schakel tussen de bevolking en de hulpverlening (brandweer, politie en geneeskundige hulpverlening). In de missie/visie van de MON is betrouwbaarheid een belangrijk uitgangspunt.

De MON zal 4 hoofdfuncties vervullen:

- het aannemen van de hulpvragen die binnenkomen
- inzetten en aansturen van hulpverlening
- het organiseren van hulpverlening bij grotere incidenten, zoals rampen en crises
- ondersteuning van hulpverlening op straat. Als vraagbaak, maar ook actief in het meedenken met de eenheden en deze voorzien van relevante informatie.

De medewerkers moeten over een hoge mate van professionaliteit en vakbekwaamheid beschikken. Dit wordt gerealiseerd door uitgebreide selectie en training. Daarnaast beschikken zij in hun werkomgeving over de nieuwste technieken en systemen.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. De ambitie is om na de start van de MON het huidige politieservicecentrum verder door te ontwikkelen tot een multidisciplinair servicecentrum.
2. De veiligheidsregio's moeten op basis van hun risicoprofiel criteria vaststellen voor grootschalige alarmering door de meldkamer.
3. De systemen, technieken en werkwijzen binnen de meldkamers ontwikkelen zich door, ook in de richting van een (meer) geïntegreerde meldkamer.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- vorming van de gezamenlijke meldkamer in Apeldoorn, het project MON
- verplaatsing van de meldkamer IJsselland naar Apeldoorn
- plannen voorbereiden naar de vorming van een multidisciplinair servicecentrum
- inventariseren van de consequenties van de MON op de hoofdstructuur van de rampen- en crisisbeheersing

2011

- criteria vaststellen voor grootschalige alarmering door de Meldkamer Oost Nederland
- een voorziening treffen waardoor de functie en taken van de meldkamer kunnen worden gecontinueerd als de meldkamer uitvalt

Hoofdstuk 6 Samenwerking gemeenten in de hoofdstructuur

De veiligheidsregio organiseert samenwerking van gemeenten bij rampen en crises

De doelstellingen

In 2014

- hebben gemeenten onderlinge afspraken gemaakt, dat de coördinerend functionaris, die is belast met de coördinatie van de maatregelen en voorzieningen die de gemeenten treffen met het oog op een ramp of crisis, onder optimale omstandigheden deze taak kan vervullen
- functioneert er voor alle gemeenten een team bevolkingszorg, dat voldoet aan de wettelijke eisen
- voldoet de gemeentelijke structuur voor rampen en crises aan de wettelijke vereisten
- haalt de gemeentelijke hulpverlening de vastgestelde operationele prestaties

Waar het om gaat

De bevolkingszorg bij een ramp of crisis is een verantwoordelijkheid van de gemeente. Het team bevolkingszorg in de crisisorganisatie Het houdt zich bezig met uitvoerende taken en wordt daarbij aangestuurd door het ROT. Het staat gemeenten en regio's vrij om de bevolkingszorg gemeentelijk of regionaal te organiseren of om een tussenvorm te kiezen.

Belangrijk voor de gemeenten is om voor zo laag mogelijke kosten als het er op aankomt de operationele taken van het team bevolkingszorg kunnen uitvoeren met voldoende kwaliteit.

Voorlopig geldt het rapport van de Taskforce gemeentelijke processen van het Veiligheidsberaad als uitgangspunt voor de invulling van de taken van het team bevolkingszorg en de deelname aan multidisciplinaire teams. Voor zover dit afwijkt van komende wettelijke besluiten, zal dit worden aangepast.

De Veiligheidsregio IJsselland, verantwoordelijk voor de hoofdstructuur van de rampen- en crisisbeheersing, hecht grote waarde aan en faciliteert de samenwerking tussen gemeenten op dit terrein. In de vorm van aanstelling van een coördinerend functionaris gemeenten en door bekostiging van noodzakelijk onderzoek van beleidsvoorzieningen (consequenties van de wettelijke vereisten voor het gemeentelijk beleidsteam en het team bevolkingszorg, operationele prestaties, opleiden en oefenen).

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. Onderzoek doen naar de meest efficiënte en effectieve organisatie van het team bevolkingszorg, zodat de gemeenten in 2010 een keuze kunnen maken. Eén van de opties is om twee teams bevolkingszorg in stand te houden, die werken voor alle gemeenten. Deze twee teams moeten goed opgeleid en geoefend zijn. Met de VNOG moeten afspraken worden gemaakt over bijstand en afstemming.

2. Maatwerk organiseren ten aanzien van de verschillende processen. Processen waarvan de uitvoering grotendeels is uitbesteed vergen een beperkte aansturing.

Prioritering bij de invulling van de processen Voorlichting, Opvang en verzorging en CRIB.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- facilitering onderzoek en keuze inrichting team(s) bevolkingszorg
- facilitering voorbereiding kwaliteitseisen en paraatheidsregeling

2011

- facilitering aanwijzing functionarissen van het team bevolkingszorg
- facilitering kwaliteitsslag opleiden en oefenen van het team bevolkingszorg

Hoofdstuk 7 Samenwerking met de politie, externe partners en inwoners

De veiligheidsregio organiseert samenwerking

7.1 Samenwerking met de politie

De doelstelling

In 2014

- werken de Veiligheidsregio IJsselland en de Regiopolitie IJsselland samen volgens de nieuwe samenwerkingsafspraken

Waar het om gaat

In een convenant moeten de formele aspecten van de samenwerking van beide besturen vastgelegd worden. Belangrijk is dat partijen in IJsselland al langdurig samenwerken; in de gezamenlijke meldkamer en bij de voorbereiding op rampen en crises. In juni 2006 legden zij afspraken vast in een samenwerkingsconvenant. De samenwerking op meldkamergebied kreeg een vervolg in het project tot oprichting van de Meldkamer Oost Nederland.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. *afspraken over de samenwerking*

In ieder geval worden de terreinen benoemd waarop de samenwerking plaatsvindt, de wijze waarop wordt samengewerkt, de besluitvormingsprocedures en de verantwoordelijkheden van de verschillende actoren.

2. *operationele prestaties van de politie*

De operationele prestaties van de politie afgestemd voor zover het de taken van de politie op het gebied van rampen, zware ongevallen en crises betreft.

3. *afspraken over afstemming planvorming*

In het convenant worden verder afspraken gemaakt over het afstemmen van de beleidsplannen van het bestuur van de veiligheidsregio en het regionale college van de politie

4. *afspraken met betrekking tot de meldkamerfunctie.*

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- voorbereiding nieuw convenant

2011

- het convenant is ondertekend.

7.2 Samenwerking met externe partners

De doelstellingen

In 2014

- is de planvorming afgestemd met buurregio's
- is de planvorming afgestemd met relevante samenwerkingspartners
- zijn er kaders opgesteld over interregionale samenwerking
- wordt zoveel mogelijk aangesloten bij landelijke plannen en convenanten, basis voor afwijking is het regionaal risicoprofiel

Waar het om gaat

Het bestuur van de veiligheidsregio werkt samen met diverse partijen. Het doel van deze samenwerking is dat partijen gezamenlijk voorbereidingen treffen en dat coördinatie bij de aanpak van de ramp of crisis tot stand komt. Bij deze samenwerking is het uitgangspunt dat de wettelijke taken en bevoegdheden intact blijven. Het bestuur vergadert jaarlijks met de ketenpartners.

Planvorming kan niet zonder partners. Zij leveren net als de diensten essentiële informatie en expertise om te komen tot onderlinge samenwerking en afstemming. Voor partners met een wettelijke verplichting voor het opstellen van calamiteitenbestrijdingsplannen (bijv. verkeerstunnels door Rijkswaterstaat) levert de veiligheidsregio expertise. Voor partners waar dit niet voor geldt, worden daar waar nodig werkafspraken of convenanten gesloten om te komen tot intensieve samenwerking. In de samenwerkingsovereenkomsten wordt vastgelegd hoe omgegaan wordt met de implementatie van het plan.

Veel partijen spelen een rol als het gaat om de veiligheid in de regio IJsselland. Het samenspel van al die partijen vormt het werkgebied van de Veiligheidsregio IJsselland. Een kerntaak van de veiligheidsregio is dan ook het verbinden van een groot aantal partners in veiligheid en het bevorderen van de samenwerking met die andere instanties. Een voorbeeld is de samenwerking in het kader van risico's. Niet alle risico's ontstaan in de eigen regio of blijven tot één regio beperkt. Daarom is afstemming met naburige regio's noodzakelijk. Hierbij zal de regio de volgende partners betrekken:

wettelijke partners

- politie
- gemeenten
- openbaar ministerie
- gemeenten
- brandweerkorpsen

crisispartners;

- milieudiensten

- rijkswaterstaat ('droog' en 'nat')
- waterschappen
- defensie
- omliggende veiligheidsregio's
- netwerkbedrijven, Vitens, Prorail

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. samenwerking met buurregio's
2. samenwerking met relevante organisaties
3. aansluiting bij landelijke ontwikkelingen.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010-2011:

- planvorming afgestemmen met buurregio's
- convenant vitale infrastructuur sluiten
- oefenen met crisispartners
- kaders opstellen over interregionale samenwerking

7.3 Zelfredzaamheid inwoners

De veiligheidsregio stimuleert inwoners om hun steentje bij te dragen

De doelstellingen

In 2014

- heeft de veiligheidsregio haar doelstellingen en aanpak bepaald om te stimuleren dat inwoners hun steentje bijdragen
- zijn stappen gezet om de zelfredzaamheid van de burger in deze veiligheidsregio te vergroten
- is een voorlichtingsprogramma ontwikkeld gericht op:
 - kennis van de hulpverleningsorganisaties en hun mogelijkheden
 - bewustwording van de eigen verantwoordelijkheid bij rampen en incidenten en het voorkomen daarvan
 - inzicht in de risico's
 - activiteiten in de eerste hectische fase van incident als er nog hulpverlening op gang is gekomen.

Waar het om gaat

Het vergroten van de betrokkenheid en de bekwaamheid van de burger én ondernemer op het gebied van zelfredzaamheid vormt een nieuw element in de taken van de Veiligheidsregio IJsselland.

Het is gebaseerd op het inzicht dat inwoners een rol hebben bij (het voorkomen van) een ramp of crisis. Zelfredzaamheid houdt in dat inwoners weten wat zij moeten doen in de eerste minuten van een ramp of een crisis en dat zij maatregelen (kunnen) treffen voor hun eigen veiligheid.

Het vergroten van zelfredzaamheid kan door:

- actief onderzoek te bevorderen;
- waarschuwingssystemen in te richten;
- beleid te ontwikkelen en uit te voeren gericht op het verminderen van kwetsbaarheid;
- aandacht te besteden aan veerkracht van de maatschappij;
- bewoners structureel te betrekken in kwesties op het gebied van fysieke veiligheid.

Zelfredzaamheid blijkt groter als inwoners goed geïnformeerd en voorbereid zijn op de crises die hen kunnen overkomen. Risicocommunicatie (hoofdstuk 8) is een van de middelen om bij te dragen aan zelfredzaamheid. In dit hoofdstuk gaat het om onderzoek naar en stimuleringsmaatregelen om zelfredzaamheid te bevorderen.

Specifieke aandacht moet uitgaan naar verminderd zelfredzamen, mensen met mentale of fysieke beperkingen die wel een zelfstandig leven leiden.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over:

1. de doelstellingen en de taken van de veiligheidsregio met betrekking tot zelfredzaamheid;
2. samen met de gemeenten een communicatiestrategie uitwerken om de burger te informeren over mogelijke risico's en over de eigen verantwoordelijkheid wanneer de hulpverlener er (nog) niet is;
3. de gewenste aanpak om samen met de gemeentelijke organisaties die doelstellingen te bereiken en de taken uit te voeren.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- onderzoek naar inwonerparticipatie en zelfredzaamheid om de doelstellingen en de taken van de veiligheidsregio en de gemeenten af te bakenen.
- als onderdeel van het onderzoek: pilot gemeenten aanwijzen en samen met hen budgetten regelen (bij gemeenten en het ministerie)

2011

- uitvoering van de pilot

Hoofdstuk 8 Communicatie

De veiligheidsregio werkt aan informatie en communicatie over risico's

De doelstellingen

In 2014

- geeft de Veiligheidsregio IJsselland actief en planmatig uitvoering aan risicocommunicatie

Waar het om gaat

De veiligheidsregio is verantwoordelijk voor informatieverstrekking over rampen en crises aan:

1. *de bevolking*
Specifiek gaat het om informatie over de rampen en de crises die de regio kunnen treffen, over de maatregelen die zijn getroffen ter voorkoming en bestrijding of beheersing hiervan en over de daarbij te volgen gedragslijn.
2. *de bij de rampenbestrijding en de crisisbeheersing in de regio betrokken personen*
Naast informatie over rampen en de crises die de regio kunnen treffen gaat het over de risico's die hun inzet kan hebben voor hun gezondheid en de voorzorgsmaatregelen die in verband daarmee zijn of zullen worden getroffen.

Een wezenlijk onderdeel van de communicatie vormen de bestuurlijke keuzes die zijn gemaakt om de risico's tot een acceptabel en verantwoord niveau te reduceren.

Richting inwoners is van belang om duidelijk te maken waar zij een eigen verantwoordelijkheid hebben, ook in het kader van zelfredzaamheid, onderlinge hulpverlening en inwonerparticipatie (hoofdstuk 7.3). Inwoners moeten zich bewust zijn van de veiligheidsrisico's die zij lopen in het dagelijkse leven en de mogelijkheden die zij hebben om daar zelf invloed op uit te oefenen.

Communicatie tijdens een ramp of crisis is een vitaal onderdeel van incidentbeheersing. Door crisiscommunicatie goed op orde te helpen worden andere incidentbestrijdingsprocessen versterkt en ontlast.

Welke keuzes de veiligheidsregio daarvoor moet maken

De realisering van de beleidsdoelen vereist bestuurlijke afwegingen en keuzes over de aard, omvang, frequentie en middelen om actief inhoud te geven aan risicocommunicatie, in samenspraak en samenwerking met:

1. betrokken gemeenten. Informatie aan inwoners van de regio over risico's, de wijze waarop de risico's beheersbaar zijn gemaakt to een acceptabel niveau en over zelfredzaamheid van burgers;
2. bij de rampenbestrijding en de crisisbeheersing in de regio betrokken organisaties.

Wanneer de veiligheidsregio wat moet gaan doen

In verband met de pilotstatus van dit beleidsplan gaat het om een voorlopige planning met een beperkte tijdhorizon. De onderwerpen zijn afkomstig uit de bestuursopdrachten 2010 en de concept-voorjaarsnota 2010.

2010

- voorbereiding en besluitvorming over 'actieplan risicocommunicatie'.

2011

- uitvoering van het vastgestelde actieplan.